

دوشنبه 4 فروردین 1399 - 28 رجب 1441 - 23 مارس 2020

رحلت فقیه پرهیزگار و عالم جلیل آیت الله "شیخ علی مرندی" (1330 ش)

رحلت فقیه پرهیزگار و عالم جلیل آیت الله "شیخ علی مرندی" (1330 ش)، آیت الله شیخ علی مرندی در سال 1287 ش (1326 ق) در شهرستان مرند به دنیا آمد و مقدمات علوم را در همان شهر به پایان برد. وی در سال 1314 برای فراگیری سطوح بالایی علمی راهی نجف اشرف گردید و در محضر استوانه‌ها و علمی زمان همچون: شیخ الشریعه اصفهانی، آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و سید محمد کاظم یزدی به درجه رفیع اجتهاد دست یافت. آیت الله مرندی پس از سالیانی حضور در نجف، خود، یکی از مردان علمی و فقهی آن حوزه گردید و جمعی از فضلا و فرهیختگان در حلقه درس او حاضر می‌شدند. او فردی پرهیزگار، عابد، متین، خوش اخلاق، متواضع، خوش قلب و پاک نفس بود و به مظاهر فریبنده زندگی دلبستگی نداشت. آیت الله مرندی در طول حیات پر بار علمی خویش آثار متعدد با ارزشی تالیف کرد که شرح تبصرة المتعلمین علامه حلی در یازده جلد، هدایة المؤمنین، حاشیه بر مکاسب و تقریرات درس شیخ الشریعه اصفهانی از آن جمله‌اند. این فقیه جلیل در مرند از شأن و اعتبار و احترام فوق العاده و ای برخوردار بود و برخی از مردم خطه آذربایجان در مسائل علمی به ایشان مراجعه می‌نمودند. آیت الله مرندی سرانجام در اوایل فروردین 1339 ش برابر با 14 جمادی الثانی 1379 ق در 53 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و در قبرستان وادی السلام نجف اشرف به خاک سپرده شد.

حضرت آیت الله خمینی، به مناسبت اربعه، شهیدان تبریز، پیام فرستادند. (1357 ش)، در این پیام متذکر شدند: bull& با فرا رسیدن اربعین مقتولین مظلوم تبریز، غم‌های ملت غیرتمند تجدید می‌شود، ملت مظلوم ایران باید در هر چند صبحی پرچم‌های سیاه افراشته کند و در سوک نشیند. bull& ما از این جنایات پی در پی و کشتار وحشیانه ناراحت و در عین حال امیدواریم. bull& شما ای ملت بزرگ ایران از این تلاش مذبوحانه دستگاه جبار و از این قتل و جرم قم و تبریز نهراسید و نمی‌هراسید که خود این جنایت‌ناشانه وحشتزدگی شاه و از دست دادن اعتدال اعصاب اوسیت. bull& قیام تبریز چون نهضت همه ایران اسلامی است. برای دفاع از حق و از احکام اسلام است. گذشته آیت الله ملک‌تپه، مرجع عالیقدر، شعبان و امام جمعه سائت تبریز (1393 ش)، حضرت آیت الله میرزا مسلم ملکوتی سرابی از مراجع تقلید شیعه بود. وی در سال 1302 هجری شمسی در حومه سراب و در خانواده‌ای مذهبی و خوشنام به دنیا آمد. از پنج سالگی به آموختن و روخوانی و حفظ قرآن کریم پرداخت. پدرش او را در شش سالگی به شهر سراب برد تا در نزد علمای آن زمان مشغول تحصیل شود. وی علوم مقدمات حوزوی را در نزد علمای شهر همچون آقایان میرزا رضاقلی، میرزا یعقوب، میرزا غلامعلی اصغری و میرزا حسین محدثی فرا گرفت و سپس در هفده سالگی برای ادامه تحصیل به شهر تبریز مهاجرت کرد و در مدرسه طالبیه مشغول تحصیل شد. پس از فراگرفتن دروس کتاب‌های لمعه، رسائل مکاسب و کفایه در سال 1321 برای ادامه تحصیل به شهر قم رفت. استقرار در حوزه علمیه قم با آن کیفیت آموزشی و تربیتی بالا نهایت آرزوی او بود چون می‌توانست با حضور در کلاس‌های درس اساتید و علمای مشهور آن زمان همچون امام خمینی (ره) از دانش و علوم فقهی مستفیض شود. آیت الله ملکوتی پس از سال‌ها تحصیل و تدریس در حوزه علمیه قم برای تکمیل اندوخته‌های علمی و کسب معارف بیشتر از استادان حوزه علمیه نجف اشرف عازم این شهر شد و پس از ورود در درس‌های خارج فقه و اصول علمای طراز اول حوزه علمیه نجف اشرف از این استادان بهره‌برد و به درجه اجتهاد رسید. حضرت آیت الله در سال 1347 به شهر مقدس قم بازگشت و در حوزه علمیه به تدریس دروس فقه و اصول پرداخت. وی در مبارزات علیه رژیم پهلوی در کنار رهبر نهضت اسلامی حضرت امام خمینی (ره) نقش برجسته‌ای را ایفا نمود که امضاء بیانیه‌های صادره علیه رژیم شاهنشاهی موید این مطلب است. آیت الله ملکوتی پس از پیروزی انقلاب اسلامی از سوی رهبر انقلاب اسلامی به امامت جمعه تبریز و نماینده امام در آذربایجان منصوب شد. وی گرچه از بنیانگذاران جامعه مدرسین حوزه علمیه قم و عضو این نهاد به شمار می‌رفت اما در جایگاه امامت جمعه و نماینده ولی فقیه در آذربایجان فراجحای عمل نموده و همه گروه‌های چپ و راست و جناح‌های دیگر را زیر بال خود گرفت و حتی در آن سوی مرزها به خصوص جمهوری آذربایجان هم محبوبیت یافت به طوری که بسیاری از مسلمانان جمهوری آذربایجان مقلد ایشان هستند. شورآفرینی و کمک‌های معنوی و مادی حضرت آیت الله در زمان دفاع مقدس به رزمندگان اسلام و مناطق جنگی فراموش نشدنی است. وی در طول عمر بابرکت خود هزاران نفر طلاب علوم دینی را تربیت و به جامعه اسلامی تحویل داده‌اند که منشاء خیر و برکات فراوانی برای مسلمانان هستند و با تالیف ده‌ها کتاب و رساله قدم مهمی در اشاعه و نشر فرهنگ و تعالیم اسلامی برداشته‌اند. یکی از این تالیفات کتاب ارزشمند شرح مبسوط بر کفایه الاصول است که مورد استفاده و تدریس در حوزه‌های علمیه است. حضرت آیت الله میرزا مسلم ملکوتی سرابی در سال 1374 بنا به درخواست حضرات آیات لنکرانی و مشکینی و با موافقت رهبر جمهوری اسلامی ایران حضرت آیت الله خامنه‌ای از تبریز به قم مراجعت نموده و در حوزه علمیه به تدریس علوم حوزوی پرداخت. آیت الله العظمی ملکوتی که مدتی بود به علت بیماری ریوی در بیمارستان مسیح دانشوری تهران بستری

حکایت حضرت امام حسین (ع) و خاندان پیامد از مدینه به مکه (60 ق) پس از مرگ معاویه بن ابوسفیان اولین خلیفه و مؤسس سلسله و بنی‌امیه در 15 رجب سال 60 قمری، یزید بن معاویه به حکومت رسید و بلافاصله به والی مدینه نامه نوشت تا از امام حسین (ع) و چند نفر دیگر از بزرگان مدینه برای او بیعت بگیرد. ولی امام حسین (ع) از بیعت با یزید امتناع کرد و در جواب درخواست کنندگان گفت: فردی مثل من با مثل یزید فاسق فاجر بیعت نمی‌کند. ولی والی مدینه در این امر، اصرار و تأکید نمود. امام حسین (ع) به ناچار از مدینه به سوی مکه حرکت کرد تا این که با قیام خویش، حکومت فاسد یزید بن معاویه را رسوا سازد. نهایت این سفر، وقوع حادثه و خونبار و جاودانه و عاشورا در کربلا بود.

حلیت علامه و بنی‌امیه: گ "سید محمدکاظم یزدی" عالم حلیا و استاد کم نظیر شعبه (1337 ق) علامه سیدمحمد کاظم یزدی در سال 1248 ق در یزد به دنیا آمد و پس از فراگیری علوم مقدماتی، راهی نجف گردید. در نجف اشرف از محضر استادانی برجسته نظیر میرزای شیرازی و شیخ مهدی آل کاشف الغطاء بهره برد و به اجتهاد دست یافت. آیت الله یزدی که بر مباحث فقهی، تسلط کامل داشت، مسایل مشکل و پیچیده و فقه را با بیانی روان و ساده و با استدلال قوی به طلاب عرضه می‌کرد. ایشان هم و چنین در مدتی کوتاه، علوم ریاضی و نجوم را آموخت و در زمره و بنی‌امیه: یزدی استادان برجسته و بنی‌امیه: یزدی این دانش‌ها درآمد. علامه یزدی پس از ارتحال میرزای بزرگ شیرازی و آخوند خراسانی، زعیم عالقدر جهان تشیع گردید و در راه حفظ کیان اسلامی، به صحنه آمد. ایشان علاوه بر نشر احکام الهی و مبارزه برای عزت و آزادی مسلمانان، بناهای خیریه، مراکز عام المنفعه و نیز مساجد و مدارس را تاسیس کرد. از این عالم الهی، آثار فراوانی به جای مانده است که کتب حاشیه بر مکاسب، الصحیفة الکاظمیه و... از آن جمله و بنی‌امیه: یزدی کتاب شهیر عروة الوثقی اثر این مرجع بزرگ دینی است که در آن، ابواب فقه را به روشی بدیع شرح داده است. در مکتب علامه یزدی فرزندان بی‌شماری پرورش یافتند که هر یک بعدها، استوانه و بنی‌امیه: یزدی علمی سرزمین اسلامی بودند و به عنوان مرجع دینی، پاسخگوی مسایل گوناگون مردمی شدند. از جمله و بنی‌امیه: یزدی بزرگواران، حضرات آیات عظام: شیخ محمد حسین کاشف الغطاء، شهید سیدحسن مدرس، سیدمحمدتقی خوانساری، سیدمحمد فیروزآبادی، سیدعبدالحسین شرف الدین عاملی و ده و بنی‌امیه: یزدی ها عالم فاضل، خوشه و بنی‌امیه: یزدی چین دروس معرفت این علامه و بنی‌امیه: یزدی بزرگ بوده و بنی‌امیه: یزدی علامه محمدکاظم یزدی سرانجام در 89 سالگی به لقای معبود شتافت و در حرم مطهر امام علی (ع) به خاک سپرده شد.

تولد پیر لاپلاس و فیزیک و بنی‌امیه: یزدی (1749م) (ر.ک: 5 مارس) پیر سیمون لاپلاس (متولد ۲۳ مارس، ۱۷۴۹ در نورماندی؛ درگذشت ۵ مارس ۱۸۲۷ در پاریس)، ریاضی دان، فیزیک دان، اخترشناس و فیلسوف فرانسوی بود، که برای تکمیل مکانیک آسمانی بسیار همت گذاشت. اولین مسئله مورد توجه لاپلاس دنبال نمودن کار نیوتن بود زیرا نیوتن قانون اصلی مکانیک آسمانی را یافته بود و لاپلاس می خواست این قانون را در مورد تمام اجسام منظومه شمسی به کار برد. لاپلاس شروع به تعیین قوانین مکانیک سیارات کرد تا نشان دهد که این اجسام مانند سایر اجسام تابع قوانین فیزیکی هستند. اولین موضوعی که لاپلاس نزد خود مطرح می کند موضوع ثبات دستگاه شمسی است که آیا به وضعی که داراست می ماند یا بالاخره ماه روی زمین سقوط می کند و سیارات بر جرم خورشید پرتاب شده و معدوم می گردند. نیوتن هم این سؤال را مطرح کرده بود و به این نتیجه رسیده بود که باید گاهی دست خداوند در کار بیاید و حرکات آنها را به جریان عادی برگرداند ولی لاپلاس گفت اگرچه وضع سیارات نسبت به خورشید تغییر می کند ولی این تغییرات تناوبی است. لاپلاس تمام این اکتشافات را تحت عنوان «مکانیک آسمانی» منتشر ساخت ولی چون فهم مطالبش برای همه کس مقدور نبود لذا تصمیم گرفت کتابی دیگر بنویسد که مردم عادی هم از آن بهره مند گردند. این کتاب تحت عنوان «شرح دستگاههای جهانی» منتشر شد. لاپلاس علاوه بر نجوم و ریاضیات استادی عالقدر در علم فیزیک بود و درباره لوله های موئین و انتشار امواج صوتی مطالعه فراوانی داشت. از مهم ترین آثار لاپلاس «تئوری تحلیلی احتمالات» را که در سال ۱۸۱۲ نوشته است می توان نام برد. لاپلاس را که دانشمندی بی همتا می توان گفت متأسفانه نسبت به تمام حکومتهایی که پی در پی عوض می شدند تملق می گفت و از آنها استفاده می کرد در مقابل ناپلئون تا زانو تعظیم می کرد و به همین علتها بود که از طرف امپراتور به مقامهای کنت- سناتور- ریاست مجلس سنا انتخاب شد با وجود اینها وقتی ناپلئون اسیر شد به او پشت کرد و به عزلش رأی داد و خود را در دامان لوئی هجدهم انداخت و از طرف او به سمت رئیس کمیته تجدید تشکیلات مدرسه پلی تکنیک و عضو مجلس اعیان انتخاب شد. لاپلاس با تمام این اوصاف جوانان را تشویق و کمک می کرد به طوری که روزی یکی از اکتشافات جوان ناشناسی به نام «بیو» از طرف آکادمی مورد تمجید قرار گرفت او را نزد خود خواند و معلوم گردید لاپلاس قبلاً این اکتشاف را مورد مطالعه قرار داده است. لاپلاس اواخر عمر را در «آرکوی» نزدیک پاریس در عمارت ییلاقی خود که نزدیک برتوله بود گذراند.

شده بود، روز 4 اردیبهشت دار فانی را وداع گفت.